KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 16. juli 2008

om den statsstøtte (C 25/2000 (ex N 149/99)), som Italien planlægger at yde til stålværket Lucchini Siderurgica SpA

(meddelt under nummer K(2008) 3515)

(Kun den italienske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(2009/389/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 88, stk. 2, litra a),

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, særlig artikel 62, stk. 1, litra a),

efter at have opfordret alle interesserede parter til fremsætte bemærkninger til denne beslutning og under hensyntagen til disse bemærkninger [1], og

ud fra følgende betragtninger:

1. SAGSFORLØB

(1) Den 21. december 2000 vedtog Kommissionen en endelig negativ beslutning i sag C 25/2000 — Lucchini (ex N 145/99) vedrørende den miljøstøtte, som Italien planlagde at yde til stålværket Lucchini SpA (Lucchini) [2].

(2) Beslutningen blev af støttemodtageren appelleret til Retten i Første Instans. Ved dom af 19. september 2006 omstødte Retten i Første Instans Kommissionens beslutning om, at den støtte på 2,7 mia. ITL (1,369 mio. EUR), der var ydet til investering i koksværket, og den støtte på 1,38 mia. ITL (713 000 EUR), der var ydet til investering i vand- og kloakanlægget, var uforenelig med fællesmarkedet. Kommissionens beslutning om stålværket, højovnen og gasudsugningsanlægget blev derimod stadfæstet [3].

(3) Den 9. august 2007 sendte Kommissionen Italien en anmodning om oplysninger; denne blev besvaret ved brev af 5. september 2007. Der blev indhentet yderligere oplysninger ved et besøg [4] på produktionsstedet i Piombino i Toscana den 10. september 2007. En sidste anmodning om oplysninger, fremsendt den 3. oktober 2007, blev besvaret med et brev af 7. november 2007.

2. BESKRIVELSE

2.1. Virksomheden og dennes anlæg

(4) Lucchini-stålværket ligger i Piombino (Toscana, Italien) ud til Middelhavet. Værkets beliggenhed i et byområde, nogle få hundrede meter fra et område, hvor der bades og fiskes, gør, at lokalbefolkningen kun vil acceptere, at værket ligger der, hvis der tages det fornødne hensyn til miljøet.

Koksværket

(5) På koksværket destilleres kul ved en temperatur på mellem 1 240 °C og 1 250 °C, hvorved der fremstilles koks, som så senere anvendes i fremstillingen af råjern. Et koksovnsbatteri består af en række smalle, høje og dybe ovne anbragt ved siden af hinanden. Ovnene er adskilt fra hinanden af et stenforet gasfyret forbrændingskammer, der opvarmer ovnene. Kul påfyldes gennem åbninger i toppen. Koksovnen tømmes ved, at dørene på siderne åbnes, hvorefter koksen stødes ud af en maskine.

[1] EUT C 248 af 23.10.2007, s. 25.
[2] EFT L 163 del 20.6.2001, s. 24.
[3] Sag T-166/01, Lucchini mod Kommissionen, Sml. 2006 II, s. 2875.
[4] Besøget på stedet blev aflagt af to embedsmænd for Generaldirektoratet for Konkurrence, ledsaget af en ståleksper fra Generaldirektoratet for Erhvervspolitik.

(6) Forkoksningsprocessen varer ca. et døgn. En eventuel fremskyndelse af processen før eller under koksfremstillingen betyder hverken en generelt hurtigere produktion eller en større koksproduktion inden for et givet tidsrum.

(7) Det koksovnsbatteri, der er genstand for de anmeldte investeringer, blev bygget i 1971. På daværende tidspunkt havde virksomheden tre koksovnsbatterier, bestående af henholdsvis 27, 43 og 45 ovne. I november 1992 standsedes koksproduktionen, medens ledelsen tog stilling til, om virksomheden fremover selv skulle fremstille koks. I marts 1993 blev det besluttet at genoptage koksproduktionen, og batterierne blev taget i brug igen.

(8) I de mellemliggende måneder blev koksovnene med forsigtighed tømt og langsomt afkølet til 900 °C-950 °C. Italien har meddelt, at det selv med den største omhu ikke er muligt at undgå skader på anlæggene.

(9) I 1996 blev der truffet beslutning om at investere i en forbedring af koksværket. For så vidt angår det her omhandlede batteri, som var af forholdsvis god kvalitet og stadig i relativ god stand, blev det vurderet, at det med passende forbedringsarbejder burde kunne fungere i endnu ti år. Investeringen begyndte i 1998. De øvrige to batterier blev lukket ned med henblik på demontering.

Vand- og kloakanlægget

(10) Det pågældende anlæg består af et lukket kredsløb, der anvender vand til indirekte afkøling af forskellige anlæg i virksomheden. Vandet kommer ikke i direkte fysisk kontakt med anlæggene, og dets kemiske sammensætning ændres derfor ikke.

(11) Vandet hentes fra undergrunden eller havet og returneres efter brugen. Værket henter en stor del af sit kølevand fra Middelhavet. Vandet pumpes op fra havet, anvendes til afkøling af anlæggene og returneres derefter til havet med en højere temperatur. Dette er et problem for havets flora og fauna trods det, at temperaturen maksimalt må være på 35 °C.

2.2. **Støtteforanstaltningerne**

(12) Størsteparten af de foranstaltninger, der er genstand for denne vurdering, vedrører de forskellige produktionsfaser i koksanlægget. De enkelte foranstaltninger er nærmere beskrevet i nedenstående vurdering. Det samlede investeringsbeløb var på 38,45 mia. ITL, svarende til ca. 19,2 mio. EUR.

(13) Formålet med investeringerne i vand- og kloakanlægget var at bruge vand fra det kommunale rensningsanlæg i stedet for havvand. Denne foranstaltning indebærer for så vidt ikke nogen nedsættelse af vandets temperatur, men betyder alligevel en kraftig formindskelse af de mængder opvarmet vand, der returneres. Investeringen i vand- og kloakanlæg var på 19,7 ITL, svarende til ca. 9,85 mio. EUR.

3. **FØRSTEINSTANSRETTENS DOM**

(14) Hovedindholdet af Førsteinstansretten dom var, at Kommissionens beslutning ikke var tilstrækkeligt begrundet, og beslutningen blev derfor til dels omstødt ([1]).

(15) Førsteinstansretten slog fast, at de specifikke vilkår for miljøstøtte til stålsektoren er fastsat i bilaget til 6. stålstøttekodeks ([2]) og de Fællesskabsrammebestemmelser for statsstøtte til miljøbeskyttelse (rammebestemmelserne ([3]), der var gældende på tildelingstidspunktet ([4]). De i denne sag relevante punkter er således de bestemmelser, der er fastsat i rammebestemmelsernes punkt 3.2.1 og 3.2.3.B, som defineret og tilpasset til EKSF-stålsektoren i anden del af bilaget til kodeksen.

(16) I rammebestemmelsernes punkt 3.2.1 fastslås følgende: »Under alle omstændigheder er støtte, der tilsyneladende går til miljøbeskyttelsesforanstaltninger, men som reelt går til generelle investeringer, ikke omfattet af rammebestemmelserne«. Dette punkt underbygger således det i stålkodeksen opstillede princip om, at Kommissionen i

([1]) Præmis 112 ff. i begrundelsen for Førsteinstansrettens dom.
([2]) Kommissionens beslutning nr. 2496/96/EKSF af 18.12.1996 om fællesskabsregler for støtte til jern- og stålindustrien (EFT L 338 af 28.12.1996, s. 42).
([3]) EFT C 72 af 10.3.1994, s. 3.
([4]) Præmis 59 i begrundelsen for Førsteinstansrettens dom.

givet fald fastsætter strenge krav og definitioner for alle former for statsstøtte til miljøbeskyttelse med henblik på at undgå skjult støtte til generelle investeringer i anlæg og udstyr. I sådanne tilfælde indledes vurderingen med en kontrol af, at den pågældende foranstaltning ikke ville være blevet iværksat »under alle omstændigheder«. Førsteinstansretten har udtalt, at en positiv indvirkning på produktionen i de tilfælde, hvor medlemsstaten er i stand til at godtgøre, at formålet med støtten er at beskytte miljøet, dog ikke betyder, at foranstaltningen er uberettiget til støtte. I sådanne tilfælde skal eventuelle produktionsfordele blot fratrækkes ([1]).

(17) Ifølge stålstøttekodeksen er nyinvesteringer, der under alle omstændigheder ville have været nødvendige af økonomiske grunde eller som følge af alderen på det eksisterende anlæg og udstyr, i princippet ikke støtteberettigede. Der kræves en betydelig (dvs. mindst 25 %) restlevetid for det eksisterende anlæg, for at den nye investering bliver støtteberettiget. ([2]). I den foreliggende sag udtalte Retten, at Kommissionen ikke havde givet tilstrækkelig begrundelse for sin afvisning af den af Italien fremlagte ekspertise, hvoraf det fremgår, at restlevetiden for de pågældende anlæg var på mindst 25 % ([3]). På den anden side bekræftede Førsteinstansretten, at de investeringer, der skulle foretages af tekniske/produktionsmæssige grunde, ville være blevet gennemført »under alle omstændigheder« ([4]).

(18) Kommissionen og Førsteinstansretten har konkluderet, at værket forud for investeringerne overholdt de gældende standarder. De herfor gældende vilkår, punkt 3.2.3.B i rammebestemmelserne, vedrører sager i forbindelse med støtte, der ydes »for at tilskynde virksomhederne til at gå videre end de retligt forpligtende miljøstandarder«. Førsteinstansretten har konkluderet, at investeringen i koksværket gjorde det muligt at overholde strengere miljøbeskyttelseskrav: de to projekter, som var blevet anmeldt hver for sig, burde have været fremlagt som ét enkelt projekt ([5]). Kommissionen har ikke på fyldestgørende måde begrundet, hvorfor den ikke kunne godtage Italiens forklaringer.

(19) En forudsætning for at bringe denne bestemmelse i anvendelse er, at investoren kan »påvise, at der blev truffet en klar beslutning om at vælge højere normer, som krævede yderligere investeringer, dvs. at der fandtes en løsning med lavere omkostninger, som ville have opfyldt de nye miljønormer« ([6]). Førsteinstansretten konkluderede på baggrund af de dokumenter og de oplysninger, Italien fremlagde til dokumentation, at Kommissionen ikke havde godtgjort, at de gamle miljøbeskyttelsesanlæg ikke fungerede ([7]).

4. **VURDERING**

(20) De tilskud, som Italien yder til investeringer i Lucchini-stålværket, er offentlige midler, hvilket giver værket en selektiv fordel, truer med at fordreje konkurrencen og influerer på medlemsstaternes samhandel. Tilskuddene udgør dermed statsstøtte i den i EF-traktatens artikel 87, stk. 1, omhandlede forstand.

(21) Kommissionen har foretaget en nyvurdering af de to investeringspakker; den har analyseret foranstaltningerne hver for sig og vurderet om de ville være blevet gennemført under alle omstændigheder enten af økonomiske årsager eller på grund af anlæggenes alder.

4.1. **Koksværket**

4.1.1. *Miljøproblemer i forbindelse med koksværk*

(22) Som grundlag for klassificeringen af investeringsforanstaltningerne for koksværket har Kommissionen anvendt sit referencedokument om den bedste tilgængelige teknik for fremstilling af jern og stål af december 2001 ([8]). Ifølge dette dokument er emissioner til luften et særligt alvorligt problem i forbindelse med koksovne. Emissioner kan opstå mange forskellige steder, bl.a. ved dæksler, ovndøre, planérstangsluger og stigrør; de fremkommer navnlig i forbindelse med operationer såsom påfyldning af kul og udtagning eller afkøling af koks. Desuden forekommer der emissioner fra det anlæg, der behandler gassen fra koksværket. Størsteparten af emissionerne kommer fra fyringsanlægget. Det vil sige, at de teknologier, der skal tages i betragtning for at fastslå, hvad der er den bedste tilgængelig teknologi, er teknologier, der tager sigte på at minimere emissioner til luften. Afgørende i denne forbindelse er, at ovnene fungerer korrekt og kontinuerligt, og at de vedligeholdes. Afsvovling af gasserne fra ovnene er ydermere af afgørende betydning, hvis SO_2-emissionerne skal minimeres mest muligt, ikke blot for så vidt angår koksovne, men også på andre anlæg, hvor den gas, der produceres i ovnene, skal anvendes som brændsel.

([1]) Præmis 92 i begrundelsen for Førsteinstansrettens dom.
([2]) Idem.
([3]) Præmis 103 i begrundelsen for Førsteinstansrettens dom.
([4]) Førsteinstansretten stadfæstede bl.a. Kommissionens beslutning om investeringen i højovnen. Kommissionen havde konkluderet, at moderniseringen af højovnen havde overflødiggjort de oprindelige miljøbeskyttelsesanlæg, idet de under alle omstændigheder ville være blevet udskiftet af produktionsårsager.
([5]) Præmis 107 ff. i begrundelsen for Førsteinstansrettens dom.
([6]) Bilag til stålkodeksen, anden del, »a) Med hensyn til virksomheder, som beslutter at gå betydeligt videre end de bindende normer, skal investoren ikke blot overholde kriterierne i litra b), nr. ii), i ovenstående punkt, men også påvise, at der blev truffet en klar beslutning om at vælge højere normer, som krævede yderligere investeringer, dvs. at der fandtes en løsning med lavere omkostninger, som ville have opfyldt de nye miljønormer. Under alle omstændigheder vil det højere støtteniveau [30 %, medens der på det pågældende tidspunkt kunne ydes 15 %, hvis de obligatoriske standarder var opfyldt] kun gælde for den yderligere miljøbeskyttelse, der er opnået«.
([7]) Præmis 104 i begrundelsen for Førsteinstansrettens dom.
([8]) http://www.envir.ee/ippc/docs/iron%20and%20steel.doc

4.1.2. *Støtteberettigede foranstaltninger*

(23) Kommissionen har i sin vurdering konkluderet, at Italien har godtgjort, at formålet med miljøbeskyttelsen var reelt, for så vidt angår et samlet investeringsbeløb på 29,93 mia. ITL. For disse foranstaltningers vedkommende fastslår Kommissionen, at Italien har dokumenteret, at der var taget en klar beslutning om at vælge højere miljøbeskyttelsesstandarder. For samtlige de dele af anlægget, der omfattes af disse investeringer, konstateres det, at restlevetiden ikke var under 25 %. Erklæringen herom fra Italien er blevet bekræftet i Kommissionens vurdering. Hertil kommer, at man går ud fra, at der ikke fandtes andre, billigere løsninger end at fortsætte med de gamle anlæg, eftersom nedenstående investeringer udelukkende vedrører miljøforanstaltninger.

(24) Investeringerne beskrives nærmere i det følgende.

Mindskelse af støvemissionerne fra transportbåndet

(25) Værket planlagde at investere 3 mia. ITL, svarende til ca. 1,5 mio. EUR, i et nyt transportbånd. Det eksisterende uoverdækkede bånd til transport af kul fra havnen til koksværket var årsag til store støvemissioner. Værket besluttede derfor at udskifte det med et nyt miljøvenligt transportbånd indbygget i et rør.

(26) Værket installerede også et befugtningssystem med henblik på en yderligere reduktion af støvemissionen. Investeringsbeløbet androg 269 mio. ITL, svarende til ca. 135 000 EUR.

(27) Befugtning medfører imidlertid, at kullet får en tendens til at klumpe sammen og antage en konsistens, som vanskeliggør påfyldningen af ovnen. Til afhjælpning heraf blev der installeret ventilationsanlæg i kulsiloerne. Investeringsbeløbet androg 295 mio. ITL, svarende til ca. 150 000 EUR.

(28) Disse foranstaltninger influerer ikke på koksværkets — og ej heller generelt stålværkets — drift.

Reduktion af gasemissionen under påfyldningen af ovnene

(29) Værket planlagde at investere et beløb på i alt 14,3 mia. ITL, svarende til ca. 5,9 mio. EUR, i foranstaltninger til reduktion af påfyldningsemissionen.

(30) Ovnene fyldes ved hjælp af en påfyldningsvogn, der kører oven på ovnbatterierne. Kullet løber ud af siloen ned i påfyldningsvognen, der i denne fase befinder sig under siloen. Påfyldningsvognen transporterer kulblandingen ad et spor, der løber ovenpå batterierne, og læsser den af gennem særlige åbninger ovenpå de enkelte ovne.

(31) Før investeringen blev kullet fyldt på ovnene uden nogen form for ekstra beskyttelse, med store gasemissioner til følge. Formålet med investeringen var at gøre processen emissionsfri ved at bringe påfyldningsvognens doseringstragt til at slutte helt tæt til ovnens top. Det var derfor nødvendigt med tre investeringer: 1) udskiftning af påfyldningsvognene (5 mia. ITL, svarende til ca. 2,5 mio. EUR); 2) udskiftning af påfyldningslugerne samt nivellering/udskiftning af ovntoppene (7,7 mia. ITL svarende til ca. 3,3 mio. ITL); 3) udskiftning af sporet (1,5 mia. ITL, svarende til ca. 750 000 EUR).

(32) Kommissionen har undersøgt, om de relativt høje udgifter til de første to foranstaltninger var berettigede. Det viste sig nødvendigt at udskifte påfyldningsvognene, da de nye miljøvenlige doseringstragte er højere end den gamle, enklere model. De nye tragte kunne ikke påmonteres de gamle påfyldningsvogne, da de ville være blevet for høje til at passere under kulsiloerne. Den høje udgift til udskiftningen af ovntoppene skyldes, at man måtte anvende et særligt ildfast materiale.

(33) Disse foranstaltninger influerer ikke på produktionsniveauet.

Reduktion af emissionen fra ovndørene

(34) For at mindske emissionen fra ovndørene mest muligt gennemførtes der investeringer til et samlet beløb af 5 mia. ITL, svarende til ca. 2,13 mio. EUR. De gamle døre sluttede ikke tæt, men lod gas slippe ud. Dørene blev utætte, fordi der ved hver påfyldning aflejredes tjære på døre og karme. De eksisterende ovndøre kunne ikke tilpasses med et tilfredsstillende resultat, og alle 54 døre måtte udskiftes, hvilket kostede 2,5 mia. ITL, svarende til ca. 1,12 mio. EUR.

(35) Døre og karme må regelmæssigt renses for tjære og andre farlige stoffer såsom svovl og fosfor. Dette skete tidligere manuelt, en gang om ugen. Efter processens mekanisering — der kostede 2,1 mia. ITL, svarende til ca. 1 mio. EUR — kunne rensningen ske efter hver påfyldning, dvs. dagligt i stedet for ugentligt. Ovndørene slutter således tættere, med deraf følgende reduktion af forureningen.

(36) Da de nye døre vejer 1,5 t mere end de gamle, blev det for farligt for stålværksarbejderne at åbne og lukke dørene med det gamle kædesystem. Der måtte derfor installeres et nyt system til en pris af 356 mio. ITL, svarende til ca. 175 000 EUR, til forbedring af sikkerheden på arbejdspladsen. Dette er ikke en foranstaltning, der tager sigte på at beskytte miljøet, men da den er blevet nødvendig som følge af installationen af nye døre, betragter Kommissionen den som en ekstrainvestering, der følger af en miljøforanstaltning, og accepterer således, at de to foranstaltninger betragtes som én.

(37) Disse foranstaltninger influerer ikke på produktionsniveauet generelt.

Reduktion af emissionen under gassens udsugning og behandling

(38) Værket investerede 1 mia. ITL, svarende til ca. 500 000 EUR, i en ombygning af gasudsugningssystemet. Det nye anlæg sikrer en bedre regulering af gasstrømmen i udsugningssystemet. Trykket i rørene kan svinge, og hvis det bliver for højt, lukkes der gas ud via særlige ventiler. Formålet med investeringen er at få en bedre regulering af gasstrømmen, så ventilerne ikke åbner sig så ofte.

(39) Hovedafgangsrøret, stigrørene og forbindelsesrørene til udsugningssystemet blev også udskiftet som led i en investeringsplan, der kostede 1,5 mia. ITL, svarende til ca. 750 000 EUR. Det gamle system fungerede ved hjælp af damp, og der var utætheder i forbindelsesrørene med deraf følgende gasudslip, og stigrørene var ikke forsynet med hydrauliske ventiler. Det nye system bygger på afkøling ved hjælp af ammoniak under højt tryk, hvorved gassens indhold af forurenende stoffer reduceres.

(40) Gasbehandlingsanlægget blev moderniseret som led i en anden investering. Kort beskrevet blev tilførselsrørene udskiftet, der blev installeret et nyt anlæg til fjernelse af naftalen, og der blev indført edb-styring af gasrensningsanlægget. Investeringsbeløbet var på 1,5 mia. ITL, svarende til ca. 750 000 EUR.

(41) Elektrofiltret, der fjerner gassens flygtige bestanddele, blev gennemgribende moderniseret, således at det bedre frafiltrerer tjære. Det planlagte investeringsbeløb var på 1,5 mia. ITL, svarende til 750 000 EUR.

(42) Tjæren fra koksfremstillingen opbevares ved 70 °C. Da varm tjære udsender kræftfremkaldende gasser, besluttede værket at investere 1,427 mia. ITL, svarende til ca. 0,7 mio. EUR, i et anlæg til opsamling og afbrænding af denne gas. Denne foranstaltning influerer ikke på produktionsniveauet.

(43) For så vidt angår investeringerne i gasrensningsanlægget kan det nævnes, at mængden og salgsværdien af de udvundne kemiske stoffer er steget en smule. På den anden side må det anføres, at den løbende kontrol, det nye anlæg kræver, medfører større omkostninger. Der er således ikke nogen generel produktionsgevinst at fratrække.

Måling af SO_2-emissionen

(44) Der blev installeret et anlæg til måling og kontrol af SO_2-udslippet. Investeringen, der kostede 138 mio. ITL, svarende til ca. 70 000 EUR, er udelukkende begrundet i miljøbeskyttelse. Foranstaltningen influerer ikke på produktionen.

4.1.3. *Foranstaltninger, der ville være blevet gennemført under alle omstændigheder*

(45) For så vidt angår de nedenfor beskrevne foranstaltninger, finder Kommissionen, at de ville være blevet gennemført under alle omstændigheder, og at de derfor ikke kan komme i betragtning til miljøstøtte. Investeringen på 8,52 mia. ITL kan således ikke komme i betragtning til miljøstøtte, da den ikke indebærer nogen tilskyndelsesvirkning.

Tætning eller hel eller delvis udskiftning af ovnforingen

(46) Værket besluttede at investere 4 241 mia. ITL, svarende til ca. 2,1 mio. EUR, i reparation af ovnkamrene, nærmere betegnet tætning eller hel eller delvis udskiftning af de ildfaste sten. Kommissionen finder, at denne investering er sket af hensyn til produktionen. Kommissionen konstaterer for det første, at ovnbatteriet ikke udgør en del af »miljøanlæggene«, men udgør selve kernen i værket.

(47) For det andet indgår reparation, i form af tætning af de ildfaste sten, i den normale vedligeholdelse af koksovne.

(48) Hertil kommer, at ovnene som meddelt af Italien blev taget ud af drift i tidsrummet 1992-1993, hvilket var med til at fremskynde deres nedslidning og give dem en kortere levetid. Da værket i 1999 besluttede at sætte ovnene i stand, var formålet at sikre driften i yderligere ti år eller længere. At der måtte foretages en udskiftning og ikke blot en tætning viser, at nedslidningen af væggene var stærkt fremskredet. Når ovnens vægge er i dårlig stand, er der risiko for, at de kommer til at bue indad og dermed forhindrer koksudstødningsstemplet i at fungere. Noget sådant vil gøre ovnkammeret ubrugeligt. Ovntoppens stabilitet vil også være truet.

(49) Italien har hævdet, at formålet med indgrebet var at beskytte miljøet. Hvis gassen i ovnkammeret strømmer over i forbrændingskammeret, ændres forbrændingsgassens sammensætning, og skorstensrøgen bliver sort.

(50) Kommissionen accepterer Italiens forklaring om, at en gastæt adskillelse mellem ovnkammer og forbrændingskammer er nødvendig, men finder, at denne forklaring ikke godtgør, at investor havde truffet en klar beslutning om at ville vælge en højere standard med hensyn til miljøbeskyttelsen. Kommissionen mener tværtimod, at denne investering ville være blevet gennemført under alle omstændigheder, som forklaret ovenfor. Brevet af 3. oktober 2007 gav Italien mulighed for at argumentere mod Kommissionens udtalelser, men landet benyttede sig ikke heraf. Kommissionen konstaterer derfor, at investeringen i stenforingen af ovnen ville være blevet gennemført under alle omstændigheder, af økonomiske årsager eller for at garantere videreførelsen af værkets koksproduktion.

Installation af nødgenerator

(51) Det er rigtigt, at strømafbrydelser influerer negativt på miljøet, men Kommissionen mener dog alligevel, at installationen af en nødgenerator først og fremmest er sket af hensyn til produktionen. Strømafbrydelser har stor negativ virkning på produktionen, og installation af en nødgenerator er nødvendig under alle omstændigheder. Investeringsbeløbet var på 1,8 mia. ITL, svarende til ca. 0,9 mio. EUR.

Filtrering af afkølingsemissioner

(52) Værket brugte 220 mio. ITL, svarende til 110 000 EUR, til indkøb af nye filtre til filtrering af dampen fra afkølingen af koks, der udtages af ovnen. Kommissionen mener, at disse filtre ville være blevet udskiftet under alle omstændigheder, da de var ved at være udslidte (levetiden er normalt 20 år), som bekræftet fra italiensk side under besøget.

Automatisering af kulplaneringen i ovnkammeret

(53) Kulplanering i ovnen har en positiv virkning på miljøet. Investeringen består imidlertid blot i automatisering af en operation, der tidligere blev udført manuelt. Automatiseringen influerer i praksis næppe på emissionen. Foranstaltningen ville således være blevet gennemført under alle omstændigheder, af økonomiske årsager. Investeringsbeløbet var på 1,5 mia. ITL, svarende til ca. 750 000 EUR.

Nye gastilførselsrør til forbrændingskamrene

(54) De rør, hvorigennem gassen tilføres de forbrændingskamre, der opvarmer ovnene, lækkede, med gasudslip til følge. Rørsystemet skulle under alle omstændigheder udskiftes, da eksplosionsfaren var høj, og de lækkende rør var til alvorlig fare for værkets arbejdstagere. Investeringsbeløbet var på 761 mio. ITL, svarende til ca. 380 000 EUR.

4.2. **Vand og kloakanlæg**

(55) Inden investeringen opfyldte vand- og kloakanlægget de gældende krav.

(56) Tidligere pumpede man 36 800 000 m^3 vand op fra — og tilbage til — havet; vandforbruget er nu på 26 000 000 m^3. Investeringen, der tog sigte på at mindske vandforbruget, gik hovedsageligt til bygning af en forbindelsesrørledning til kommunens rensningsanlæg og til udskiftning af rørsystemet. Kommissionen konstaterer, at foranstaltningens formål reelt er at tilgodese miljøet.

(57) Efter investeringen faldt pumpeomkostningerne med 206 712 EUR på årsbasis. Vandet fra rensningsanlægget leveres imidlertid ikke gratis, men koster 0,15 EUR pr. m^3; der er således en ekstraomkostning på 226 200 EUR. Det vil sige, at det nye system koster værket 19 448 EUR mere end det gamle. Der er dermed ingen produktionsfordele at fratrække.

5. **KONKLUSION**

(58) På baggrund af ovenstående er Kommissionen nået til den konklusion, at 72 % af de samlede investeringer i koksværket, dvs. 29,93 mia. ITL, reelt har til formål at tilgodese miljøet og derfor er berettiget til støtte i medfør af de på det pågældende tidspunkt (1994) gældende rammebestemmelser for statsstøtte til miljøbeskyttelse (jf. betragtning 15) ([1]). Der er ingen produktionsfordele forbundet hermed. Den af Italien anmeldte støtteintensitet ligger på 7 %. Det hertil svarende støttebeløb, dvs. 2 095 mia. ITL (1 081 977,20 EUR), kan derfor betragtes som foreneligt med fællesmarkedet.

([1]) Dette berører ikke spørgsmålet om, hvorvidt de forbedrer bedste tilgængelige teknik (BAT), som krævet i de nugældende retningslinjer for miljøstøtte (EUT C 82 af 1.4.2008, s. 1).

(59) For så vidt angår den resterende investering i koksværket, dvs. 8,52 mia. ITL, svarende til ca. 4,3 mio. EUR, har Kommissionen konkluderet, at den ville være blevet gennemført under alle omstændigheder af økonomiske årsager, eller fordi anlægget var udtjent. Regional investeringsstøtte er ikke tilladt inden for stålsektoren, og den hertil svarende støtte, dvs. 0,596 mia. ITL (307 808,31 EUR), er derfor ikke forenelig med fællesmarkedet.

(60) For så vidt angår vand- og kloakanlægget konstateres det, at hele investeringen reelt tager sigte på beskyttelse af miljøet. Da der ikke er produktionsfordele involveret, godkendes det samlede støttebeløb, dvs. 1 379 mia. ITL, svarende til 712 184, 06 EUR, på basis af en støtteintensitet på 7 % —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Den statsstøtte, som Italien planlægger at yde til stålværket Lucchini Siderurgica SpA, dvs. 1 081 977,20 EUR (svarende til 2 095 mia. ITL) til miljøinvesteringer i koksværket, og 712 184,06 EUR (svarende til 1 379 mia. ITL) til miljøinvesteringer i vand- og kloakanlægget, er forenelig med fællesmarkedet.

Artikel 2

Den statsstøtte, som Italien planlægger at yde til stålværket Lucchini Siderurgica SpA til andre investeringer i koksværket end de under artikel 1 omhandlede, dvs. 307 808,31 EUR (svarende til 0,569 mia. ITL), er uforenelig med fællesmarkedet.

Denne støtteforanstaltning må derfor ikke gennemføres.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til Den Italienske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. juli 2008.

På Kommissionens vegne

Neelie KROES

Medlem af Kommissionen